ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

22 EKİM 1998 PERŞEMBE • SAYI: 65 • FİYATI: 100.000 TL

GERÇEK İKTİDAR: ÇETE-MAFYA KOALİSYONU!

Türkiye; devlet içi çetelerin, Robin Hood taslağı tetikçi mafya liderlerinin, "azmettirici" işadamlarının, işbirlikçi politikacıların ve komisyoncu istihbaratçıların kıskacında inim inim inliyor!..

DERYA SAYIN

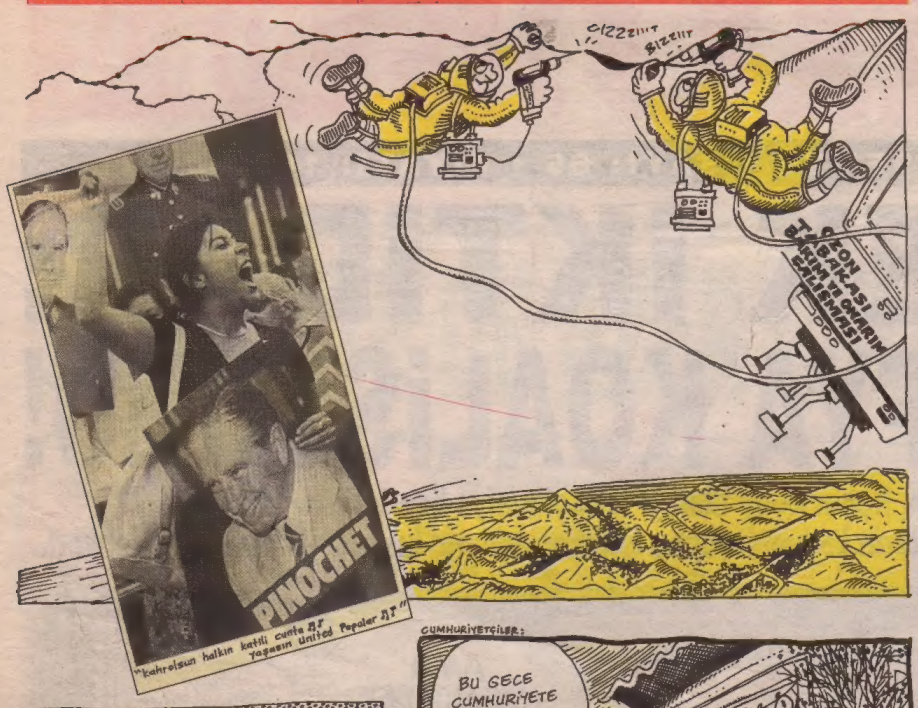

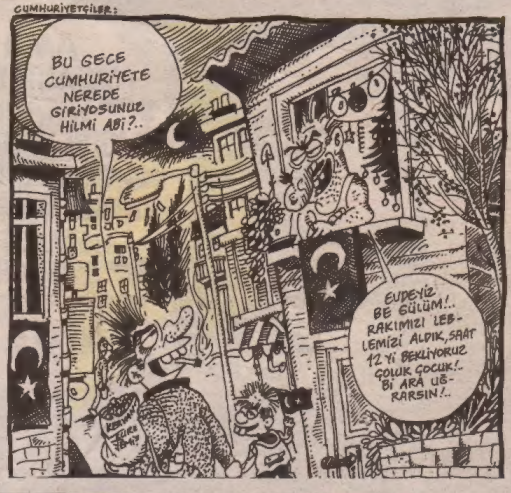

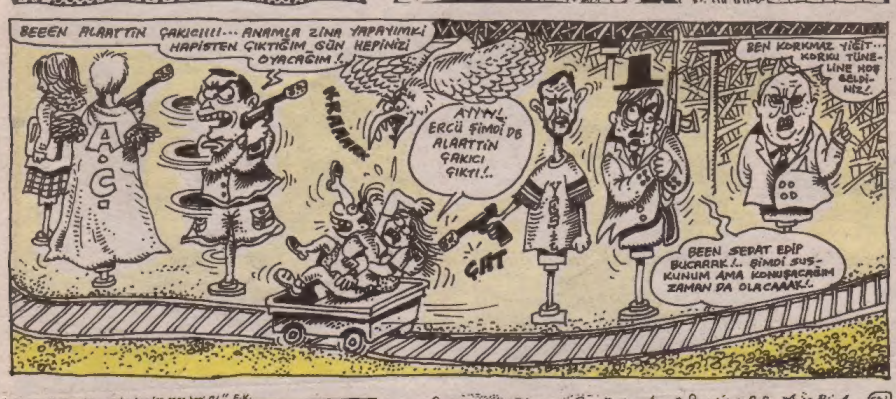

ajans!

➧Nesim Malki cinayetinin azmettiricisi olduğu belirlenen ve şu an yurtdışında bulunan işadamı Erol Evcil, "fahri dışişleri bakanı" yapıldı. Başbakan Yılmaz, "Ne yapabiliriz ki, şu anki Türkiye'nin durumunu en iyi Erol Evcil temsil ediyor, başka çaremiz yoktu" derken, milletvekili Mehmet Ağar, "Erol çok yetenekli bir genç. Henüz 32 yaşında. Ülkesi için çok daha önemli kahramanlıklar yapacağına inanıyorum" şeklinde konuştu. DYP lideri Tansu Çiller ise, "Niçin bu kadar şamata yapılıyor? Herkesin kaset çıkardığı ortamda, niçin hep Erol Evgin'in son kasetinden bahsediliyor, anlayamıyorum" yorumunu yaptı!

➧**Hükümet, "çok erken seçim" kararı aldı! Ecevit'in önerisiyle gündeme gelen şok seçimin planı şöyle: Önümüzdeki günlerde bir türkücü dizisine konuk oyuncu olarak katılacak olan Başbakan Yılmaz, ansızın seçim yapılacağını belirtecek! Ertesi sabah yapılacak çok erken seçimde, sadece 06:00–06:15 saatleri arasında oy kullanılacak! Siyasi çevreler. konu hakkında ağızlarını bile açamayacak kadar şaşırmış durumda!**

➧Reha Muhtar, Ali Kırca ve Hakan Aygün'ün işlerine son verildi! Son günlerde sürekli "tinerci çocuklar" konusunu işleyen ve stüdyoda bu çocukları konuk eden spikerlerin, sonunda tinere alıştıkları ve bu yüzden işlerini yürütemedikleri belirtildi! Reha Muhtar, 10 koli tinerle Atina'ya kaçarken, Serap Ezgü'nün şimdilik sadece baliye alıştığı için işten atılmadığı öğrenildi!

➧**Çankaya Köşkü önünde yine skandal! Bu kez de Cumhurbaşkanı Demirel, köşk önünde aniden soyunarak dikkatleri üstüne çekti! Havaalanına gitmek üzere köşkten çıkarken, seri şekilde giysilerini çıkaran Demirel, "Yetti gayn! Aylardır 'Başkanlık Sistemi' diye yırtınıyorum, kimseden destek görmedim! Benim de canım var, ben de insanım! Destek gelene kadar haftalık olağan görüşmelere de şartla çıkacağım" diye bağırdı! Demirel, korumaları tarafından çabucak giydirilip sakinleştirildi!**

➧Marmaris'te ilginç olay! Eski Cumhurbaşkanı Kenan Evren, evinin önünden geçen üç İngiliz turisti bastonla dövdü! Turistler karakola sığınırken, öfkesi geçmediği gözlenen Evren, yaptığı açıklamada, "Dikkat ettim, bu kefereler benim sokaktan tam üç kez geçtiler. Sinirlerim bozuldu. Yoksa değerli arkadaşım Pinochet'nin İngiltere'de tutuklanmasıyla ilgisi yok bu durumun. Aksine, Türkiye gibi bir ülkenin diktatörü olduğum için pürneşeyim" şeklinde konuştu!

➧**Hülya Avşar el vermeye başladı! Evinin önünde genç kızlar tarafından muazzam bir kuyruk oluşturulan Avşar, sırayla her genç kızı Ricky Martin'in poposunu okşadığı eliyle sevip sıvazlıyor! Avşar, "Sinemayı, televizyonu ve müziği bıraktım, el vermek en kârlı işmiş" derken, Martin'in poposu yorum yapmadı!**

➧Medyadan yepyeni promosyon atağı! Hürriyet'in "Sadece Kanal D'yi", Sabah'ın ise "Sadece atv'yi" gösteren televizyon vereceği öğrenildi! Öte yandan Resmi Gazete'nin de kupon karşılığı "TV bondrolu" vermesi gündeme geldi!

➧**Cem Uzan hakem oluyor! İstanbulspor başkanlığından istifa eden Uzan, "Takımdaki bazı futbolculara o kadar gıcığım ki, onlardan hıncımı ancak hakem olarak sahada alabilirim. Tek endişem, Beşiktaş'ın bana İnönü'de maç yönetmeyi yasaklamasıdır" dedi!**

Cumhuriyet Dinozor
Sayı: 65
22 Ekim 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • *Yazışleri Müdürü:* Zafer Temoçin • *Basıldığı Yer:* Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • *Yayına Hazırlayan:* Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • *Grafik Uygulama:* Fenni Özalp • *Kaligrafi:* Şevki Sayışman

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • *Faks:* (0212) 514 01 95
Adres: Türkocağı Caddesi, 39/41Cağaloğlu / İstanbul

ANA MUHALEFET DERGİSİ
Dinozor

▶ TÜRBAN, KİTAP DÜŞMANLIĞINI ÖRTEMİYOR!

İki hafta önce "Türban Neyi Örtüyor?" adlı kitabı tanıtan bir üniversite öğrencisinin yaralanmasından sonra, bu kez de aynı kitabı dağıtmaya çalışan SİP'li öğrenciler, şeriatçıların saldırısına uğradı...

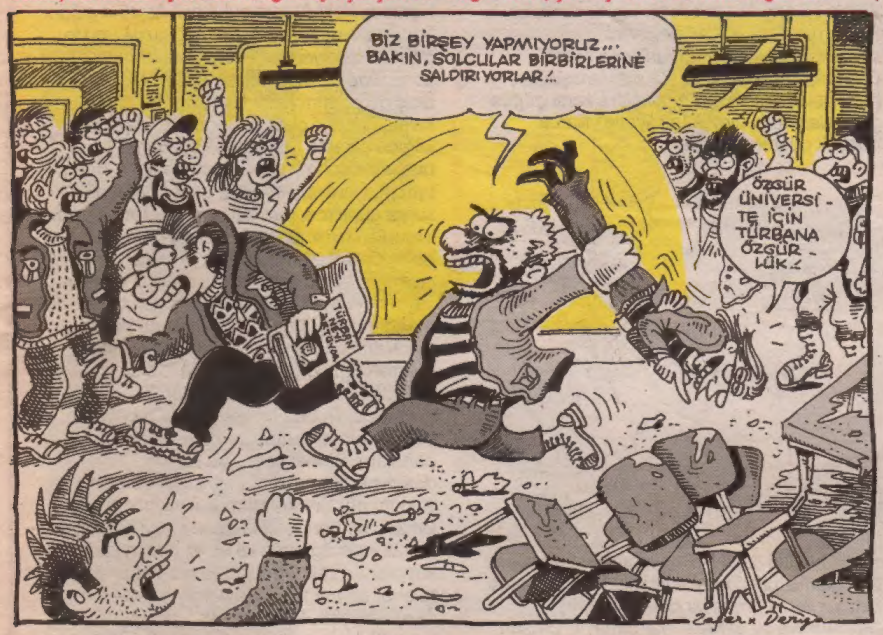

▶ Medya, maden buldu: Tinerci çocukların çilesi!.. Laf çok, duygu sömürüsü çok, somut öneri yok!..

▶ TBMM Malvarlığı Soruşturma Komisyonu'nda ifade veren Tansu Çiller, annesinin ünlü çıkını için, "Keşke annem sağ olsaydı da, bu soruyu ona yöneltseydiniz!" dedi...

DİNOZOR'DA BARIŞ — BARIŞ ERTÜRK

Çok kurnaz biriydi "Gözü açık" gitti!

●●●●●●

İnsan yaşlandıkça olgunlaşır, olgunlaştıkça gençleşir!

▶ SEKA'yı kapatma gayretleri sürerken, hükümetin Koç Holding'e hibe ettiği SEKA arazisinin üçte birlik değerinin fabrika teknolojisini yenilemeye yeteceği kanıtlandı!..

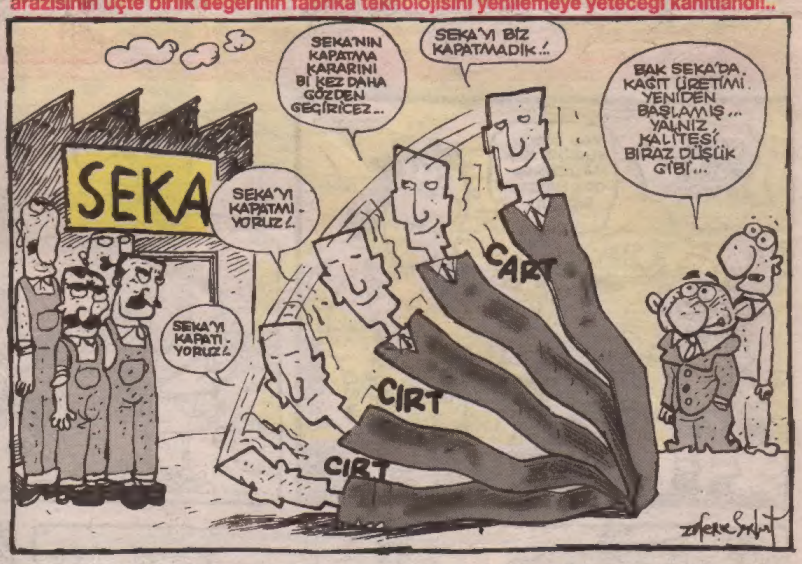

▶ İkitelli'nin turfanda patronu Korkmaz Yiğit'in mafyanın katkılarıyla kara para akladığı öne sürülüyor!..

ALTAY MARTI

Yaşasın Karikatürizm

Yazarlığım hakkında henüz bir kanaatim oluşmadı. Fakat karikatüristliğim hakkında çok rahat konuşabilirim: Başarısız oldum. Bu yüzden göğsümü gere gere ve hiçbir eleştiriden çekinmeden yazabilirim bu serüvenimi.

Kapağında, **Cafer Zorlu**'nun savruk, titrek ama çok sevimli karikatürleri ya da **Zeki Beyner**'in bol yamalı yoksul insanları, cumbalı evler, elinde sefertasıyla yürüyen memurlar, iri göğüslü, badem gözlü, mevzun bacaklı kadınlar, ufak tefek sokak taşları, hamal küfeleri, purolu şiş göbek patronlar ya da çöp tenekelerinin etrafında dolaşan başıboş kedi köpekler olurdu. Akbaba dergisinin son zamanlarına yetiştim: Aklımda ince bir çizgi olarak kalabildi. Derken Gırgır çıktı. Şizofren bir sarı üzerine kondurulmuş patlak gözlü, patlıcan burunlu, gerektiğinde ezilmiş, gerektiğinde çok hin yüzlerce komik yüzlü, komik bedenli tip elini kolunu sallayarak babalarının eviymiş gibi çıkıp geldiler odalarımıza ve o tarihten itibaren de yirmi yıl boyunca bazen çok *güldürdüler*", bazen de *"güldürürken düşündürdüler."* Gırgır dergisi *"acıyı bal eylediği"* gibi muhalif ve asi sesiyle bizim yerimize de küfrediyordu dangalaklıklara. İşte bu saymaya çalıştığım nedenlerden dolayı okumaya başladım Gırgır'ı. Çorak bir sokağın, zorla ayakta kalmaya çalışan derb-u kalp olmuş bir evinin benden de soluk renkli duvarlarına kahkaha değmişse, sebebi Gırgır'dı. Utanmaz Adam, Hafiyesi Mahmut, Gaddar Davut, Zalim Şevki ile Kelek Osman, Küçük Adam, Muhlis Bey, Zarolar, Cork, Avanak Avni, Eşşek Herif, En Kahraman Rıdvan ve *"ismilerini sayamadığım"* onlarca, ruhlarına mizah üflenmiş tip hınzırlıkları, tutunamamışlıkları, hazır cevaplılıkları ve *"tehlikelere karşı göğüs germeleri"* gibi birçok meziyetle yıllarca dostluk gösterdiler bize.

Gırgır'ın büyülü sayfaları ve yaratım isteyen *"akıl fikir"* karikatürleri habire titreşimlerini yayar da benim gibi iki arada bir derede kalmış *"köksüz"* ve bir şekilde "var olmaya" çalışan sümüklü bir çocuk bundan etkilenmez mi? Hemen kâğıt kaleme sarıldım elbette. Yalnız bir sorun vardı. Neyle çizecektim; hangi kâğıda çizecektim? Gırgır'ı hem bir ekol hem de bir okul yapan üstat **Oğuz Aral**, dergiden biz Anadolululara bunun da yolunu yordamını anlatıyordu: *"Kurşun kalemle bol bol eskiz yapın. Desen çalışın. Sonra da tarama ucuyla çinileyin. Ve elbette gereksiz taramalardan kaçının."*

İyi güzel de ben Diyarbakır'da tarama ucunu nasıl bulacağım? Aramadığım kırtasiye kalmadı. Yok! Aklıma suluboya fırçaları geldi. Fırçayı çinimürekkebe batırdığınızda ucu ip gibi incelebiliyordu. *"uzun araştırmalar sonucunda"* bunu keşfetmiştim. Artık tüm araç gereçlerim hazırdı. Oturup ilk karikatürlerimi çizdim. Sonra da beyaz bir kâğıda sararak rulo yapıp kenarlarını bantlayarak heyecanla postanenin yolunu tuttum. Karikatürlerimi Gırgır'a gönderdikten sonra günlerce, haftalarca bekledim. Olmadı. Yayımlanmadı. Önceleri biraz yıldım, ama bir bulaşıcı hastalıkmış demek ki tekrar başladım çizmeye. Ve bu kez Gırgır'a değil, o tarihlerde yayımlanmaya başlayan *"Çivi"* dergisine yolladım *"eserlerimi"*. Yaz tatiliydi. Diyarbakır Garajları'nda sakız satıcılığından tutun da çakmak tamirciliğine dek *"Ne iş olsa yaparım abi"* dönemini yaşıyordum. Garaj gazetecisinin belli bir yeri yoktu; nereyi boş bulursa oraya serip satardı gazetelerini. İki üç hafta rica minnet açıp açıp baktım Çivi dergisine. Hayır, çıkmamıştı. Her defasında süklüm püklüm döndüm asıl hayatıma. Derken bir gün, iki üç haftadır neyi beklediğimi merak edip öğrenen ve en az benim kadar kaygılanan yolcu simsarı **Bozo Yaşar** garajın ta öbür ucundan elinde dergiyle seslendi: *"Koş ula, çabuk gel; çıkmış, çıkmış!"* Kalbim hırp etti. Hemen koştum ve başımda bir uğultuyla kaptım dergiyi Bozo'nun elinden. Amatörler köşesinde benim çizdiğim iki insan! (1977 yılında yayımlanan bu karikatürümün aslını kaybettim. Şimdiki çizgilerimle yeniden çizdim. Yanda.) Karikatürün hemen yanına da dayanamamış tükenmez kalemle ve *'aliokulu'* harfleriyle şöyle yazmış Bozo Yaşar: *"Müjdemi isterem. İlk olarak ben görmüşem."*

-SÜRECEK-

SEMRA CAN

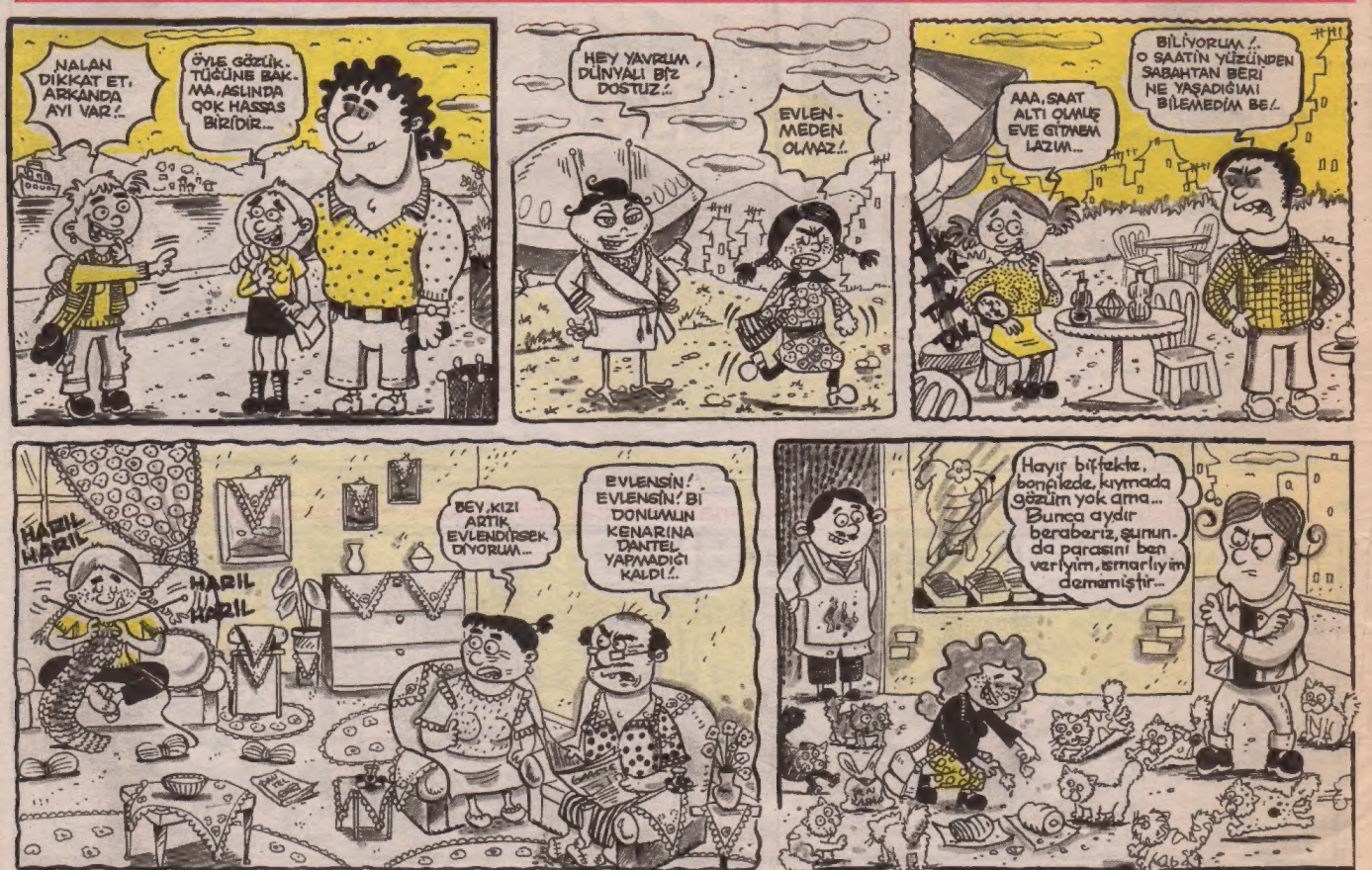

O GECE YAŞLARI OTUZU AŞMAMIŞ DOKUZ GENÇ ADAM BİR KIR EVİNDE TOPLANDI.

YAKTIKLARI ATEŞİN BAŞINDA İÇKİ İÇTİLER. YARIŞ ATLARINDAN, OTOMOBİLLERDEN, FİYATLARININ YÜKSEKLİĞİ YÜZÜNDEN DİLLERDE GEZEN KADINLARDAN SÖZETTİLER...

İÇLERİNDEN BİRİNİN YEĞENİ OLAN ON YAŞINDA BİR ÇOCUK DA VARDI ARALARINDA.. BÜYÜKLERİN EĞLENCESİ HİÇ İLGİLENDİRMİYORDU ONU...

GENÇLERDEN İKİSİ POKERE OTURDU BİRAZDAN. DİĞERLERİ DE ETRAFLARINI SARIP OYUNU İZLEMEYE KOYULDU. BU ARADA ÇOCUK SESSİZCE EVE GİRİP ODALARI DOLAŞMAYA BAŞLADI...

BİR ODADA RASTLADIĞI BİR VİTRİNDEKİ ESKİ BIÇAK KOLEKSİYONU ÇOK İLGİSİNİ ÇEKTİ. DİKKATLE İNCELEDİ. ZAMANINDA ÜNLÜ DÖVÜŞÇÜLERİN ELLERİNDEN GEÇMİŞ BİR KOLEKSİYONDU BU. TAM O SIRADA AŞAĞIDAN BAĞIRIŞLAR DUYULDU. ÇOCUK KOŞARAK DIŞARI FIRLADI TEKRAR...

HİLE YAPTIN! BAL GİBİ HİLE YAPTIN!..

HAYIR HİLE FALAN YAPMADIM!.. SAKİN OL! OTUR DA DEVAM EDELİM..

HİLE YAPTIN ANASINI S... ..İ!,,

KÜT

YETER! BIKTIRDIN ARTIK BE!..

DEMEK ÖYLE! SİKİYSA BIÇAK DEVİRİNE GİRİŞ BENLE!...

ÇOK UĞRATTIN AMA.. YETER ARTIK!..

ŞİMDİ BURDA HESAPLAŞICAM SENLE! KORKUYORSUN DİMİ!

KORKMAK MI?. HA HA HA...

Devamı 6. sayfada

Baştarafı 5. sayfada

Son anda aldığımız bir habere göre...

Dinozor, Alaattin Çakıcı-İlhan Selçuk kasetini açıklıyor

METİN HAKYERİ
e-mail: hakyeri@yahoo.com

–Alo Cumhuriyet gazetesi mi? Alo, İlhan Bey!.. Ben Alaattin, Alaattin!

–Kim? Hangi Alaattin? Karl Marks'ın Kapital'ini Almancadan Türkçeye çeviren Alaattin mi?

–Hö?

–Alaattin Bilgi sen misin? Selam yahu, nerelerdesin?

–Hayır İlhan Bey. Ben de Almanya'dan kapital çevriyorum, ama Marks'ın Kapital'ini değil. Benim çevirdiğim kapital daha çok Amerikan Doları, bir de Alman Markı... Karl Marks'la Doyçe Markı karıştırmamak lazım hayatta. Değil mi?

–Ben de seni çevirmen Alaattin sanmıştım. Sen kimsin peki?

–Ben Alaattin Çakıcı, Alaattin Çakıcı...

–Haa. Bak sen... Bir an karıştırdım. Gerçi sen de çevirmen sayılırsın. Ama sen daha çok, dolap çeviriyorsun... Tabii bizim çevirmen Alaattin Bilgi yazık ki bir mafya babası kadar ünlenemedi. Onu daha çok cezaevi müdürleriyle gardiyanlar tanıdı. Hastane köşelerinde doktorlarla hemşireler tanıdı. Aranızda fark var kuşkusuz.

–Ben bir babayım. Hani mafya babası diyolar ya. Müşfik bir baba...

–Gerçi o da baba oldu bildiğim kadarıyla, ama sizler kadar yetenekli çıkmadı. Sizler koca mafya babaları, o sıradan bir aile babası. Neyse, sebebi ziyaret derler eskiler, dinliyorum. Nedir?

–Şey, eee, nasıl desem? Birçok işadamının gözü sizin gastede... Sizin gastenin duyduğum kadarıyla patronu yokmuş. Yazık... Patronsuz müessese olmaz. Misal ben olmasam şirketin başında bütün ihaleler arapsaçı... O kargaşada malı kapan götürür; o onu vurur, o onu bitirir... Bana vurcak adam kalmaz. Bi sabah yarım saat işe geç kaldım, bi başka KİT ihalesinde baltayı taşa vurduk. Uzatmayayım. Cumhuriyeti severim. Gerçi biraz renksiz, çok da fazla yazı var, okurken insan sıkılıyor. Ama Fikret Dağlıoğlu'nun altılı tüyoları işe yarıyor valla. Ha bir de o zor bulmacaları yapan her kimse topuğundan vurulmayı hak etti çoktan.

–Eskiler sadede gelelim derlerdi.

–Gazeteye hayırlı bir talip var. İyi para verecek. Paraya para demeyeceksiniz yani. Bunca yıldır çektiğiniz sıkıntılar bitecek. Cumhuriyet renklenecek. Hem belki siz de okurlarınıza Rondini haşlama tenceresi verebileceksiniz artık. Bu konuyu bi düşünmekte fayda var.

–Tencere!.. Benim gazetedeki köşenin adı Pencere. Haşlama tenceresini bilmem, ama ben ara sıra o köşeyi haşlama penceresi olarak kullanıyorum. Kuponsuz çekilişsiz... Her gün, her okura bir pencere...

–Bakın Cumhuriyet gazetesi için de bir KİT deniyor. Artık bütün KİT'ler özelleştiriliyor. Sizin de daha fazla direnmemeniz lazım. Dinozorluk devri kapandı. Ayrıca ben bir işadamına söz verdim. "Cumhuriyet senin olacak" dedim. Diğer işadamlarına da "Bu işe girerseniz kendinizi Karacaahmet'te mezar ihalesine girmiş sayın" dedim.

–Evet gastenin bir KİT olduğu doğru. Hatta bazıları gazeteyi solcu olduğu için REDKİT olarak adlandırıyor. Neyse, o fabrikalar cumhuriyetin fabrikalarıydı, cumhuriyet gastesi de Cumhuriyet'in gastesidir, satılık değildir. Ayrıca kim demiş gastenin patronu yok diye. Patron bütün çalışanlar... Ama bu sıralar bunu hatırlamasalar iyi olacak, çünkü yakında toplusözleşme görüşmelerimiz var.

–Ben pek anlamam, ama duyduğuma göre siz Aydınlanmacıymışsınız. Aydınlanma, aydınlanma deyip duruyormuşsunuz. Öyle dediler?

–Ne o, jeneratör mü lazımdı?

–Hö?

–Tabii sen de Aydınlanmacı sayılırsın...

–Ben de mi?

–Tabii senin de lamban var ya!...

–Ne lambası?

–Alaattin'in lambası!.. Bak ben sana kısa, öz bir son söz söyleyeyim. Kaset israfı olmasın. Bizim gazetenin bir sloganı var. Her şeye cevap vardır o sloganın içinde.

–Nedir?

–Bu ülkenin karanlık insanları size Cumhuriyet yakışmaz.

MEDYAZÖR

Deniz Som, Cumhuriyet gazetesinde *''Vaziyet''* adlı köşesinde Milliyet'i de Yeni Yüzyıl'ı da satın alan Korkmaz Yiğit'in, Çakıcı ile yaptığı telefon görüşmelerinin bant kayıtlarının açıklandığı günün gecesinde yaşanan iki farklı olayı anlatmış. Okuyalım: *''Yiğit'le ilgili 'kaset' haberi iki gazetesinde de birinci sayfada küçük bir şekilde yer almış, hatta Yeni Yüzyıl haberini Yiğit'in açıklamasına ağırlık vererek düzenlemişti. Milliyet'e gece ekibi geldiğinde gündüz hazırlanan sayfaya itiraz edip Genel Yayın Yönetmeni Derya Sazak'la görüştükten sonra 'kaset' haberi manşete taşındı. Yeni Yüzyıl'da ise sayfa değişikliği gündeme gelmediği gibi o gece Genel Yayın Yönetmeni Okay Gönensin yanına bir grup yazarını da alarak Korkmaz Yiğit'in davetine icabet etmek üzere Çırağan'a gitti. Ancak yeni patron yoktu. Yeni Yüzyılcılar tam 1 saat 40 dakika çıtları çıkmadan beklediler.*

Korkmaz Yiğit geldiğinde kimse 'kaset'le ilgili tek kelime etmeden önüne konan yemeği yedi. Yeni Yüzyıl'ın aralarında profesör ve profelady de bulunan yazarlarının en önemli sorusu ücretlerine yapılacak yeni zamlardı.''

Köşesini her zaman ilgiyle okuduğumuz başı dik gazeteci Sayın Deniz Som neoliberal ve onursuzluğu karakter edinmiş kimilerinin ne mal olduğunu çok güzel ifşa etmiş. Fakat Milliyet yazarlarını birazcık kayırmış gibi geldi bize. *''Kaset''* olayından sonra durum değerlendirmesi yapan ve belki de gazeteden ayrılacak olanları *''Onur savaşı veriyorlar''* diye nitelemiş Sayın Deniz Som. Bu kendisinin kibarlığı bize göre.

Medyadaki kirlenmeyi seri karikatür dizisi yapan Sayın Musa Kart da Cumhuriyet'te tıpkı Sayın Deniz Som gibi insaflı ve ağırbaşlı davranarak sadece madara olmuş Yeni Yüzyıl'cıları tiye almış.

Biz ise haşarılığımızdan mıdır nedir, şu soruları sormadan duramıyoruz:

1- Korkmaz Yiğit'in Alaattin Çakıcı'yla yaptığı telefon görüşmelerinin bant kayıtları ortaya çıkmasaydı, bu zat sütten çıkmış ak kaşık mıydı, hiçbir sorun yok muydu?

2- Aydın Doğan da Korkmaz Yiğit gibi kirli ve Şark tipi kapitalist değil mi?

3- Abdi İpekçi kimdir? Onur savaşını kimlere ve neye göre vermiştir?

4- Herhangi bir gazete ya da derginin başarılı ve okunur olabilmesi için ille de bir *''sahibinin''* mi olması gerekir?

ÇİZMEDEN YUKARI — MUSA KART

Medyada kirliliğe son karikatürleri -4-

Abiler, unutmadık...

*Korkmaz Yiğit*in sahibi göründüğü bir gazetede çalışmamak için direnen *''Milliyet* gazetesi yazarları abilerimizin bu eylemi yüzümüzü güldürüyor, içimizde umudu yeşertiyor. Ama... *''Ama''*nın arkasında kötü anılar var. Sözgelimi biz, basın emekçisinin biricik *örgütü Türkiye Gazeteciler Sendikası,* Milliyet başta olmak üzere öbür gazetelerden kovulurken yaşı başı görmüş geçirmişliğiyle bize örnek olan abilerimizin gıkı çıksın isterdik. Gıkları çıkmadı. Bugün *''imajınızı aklamak''* adına çareler ararken o günkü *''bizi iplemez''* tavrınızı unutmadık.

Zaman zaman aklı başında abilerimiz uyarıyordu: *''Gazete patronları gazetecilik dışında başkaca bir iş yapmamalı; bankası, holdingi, ıvırı zıvırı olmamalı. Bütün belalar sırf bu yüzden başa gelir. Meslek elden gider, itibar yitirilir.''* Siz bu çığlıkları duymadınız. Salt bu amaçla hazırlanan yasa tasarısına *''evde evladı ayan''* ruhuyla mı, *''bana dokunmayan yılan''* ilkesizliğiyle mi bilinmez, bir ses vermediniz. *Unutmadık.* Tekelciliğe karşı olduğu için gazetesini satan eski patronunuz dağıtım tekeli kurarak bu güçlü silahının ucunu sivriltmeye çalıştığı zaman da sustunuz. *Unutmadık.*

Bugün direniyorsunuz. Kuşkusuz *''buna da şükür''*... Ama kolay affedilir değilsiniz. Belleklerimizi iğdiş ettirmeyeceğiz. Abiler, sizi örnek almayacağız.

Bu ülke kimi aklı evvellerin yönlendirmesiyle sporu da uzun süre hastalıklı bir şekilde yaşadı. Bir zamanlar milli sporumuz güreşle yatıp kalktık. Serbest ya da grekoromen tüm güreşçilerimizi ezbere bilir durumdaydık. Gururlanacağımız tek alan gibiydi güreş. Bir dönem ise maratoncularımızla kıvanç duyduk. Futbol ise bir türlü anlaşamadığımız uzaktaki bir sevgiliydi hep bizim için. Her maç sonrası, hezimetle sonuçlanan karşılaşmalardan sonra bile başlık hazırdı: *''Yenildik, ama ezilmedik.''* Yakın bir döneme dek kuşaklar hep birbirine tarihi Macaristan galibiyetini anlatarak rahatladı. O kadar başarısızdık ki futbolda Fethi Naci bile çıkıp *''Ülkemizde ne kadar futbol varsa, o kadar da roman vardır''* diye *''numune''* olarak kullandı bu başarısızlığı.

Çok uzatmaya gerek yok. Daha sonra *''Futbol afyondur''* diye burun kıvırıp küçümseyenlerin bile ilgisini çekecek denli gelişti futbolumuz. Gerek milli takım, gerekse kulüpler bazında farklı başarılar elde edildi. Futbol bir sektör haline geldi. Sonuçta bizim de fanatiklerimiz, galibiyet sonrası havaya ateş açanlarımız, futbolcu yumruklayanlarımız, hakeme saldıranlarımız, stadyum yakanlarımız oluştu. İşin magazin boyutu da usul usul gelişip Televole adında iki kardeş program bile çıktı ortaya. Televizyonlarda diğer tüm spor dalları bir yana itilerek saatler süren spor programları yapılmaya başlanır oldu. Özel futbol gazeteleri sürüldü piyasaya ve yüksek satışlara ulaştı.

Başarılı olmasına başarılıydık. Avrupa artık Türk'ün ayak seslerini duymuştu. Bu bize yeterdi. Yılların intikamını alıyor ve hazzın doruğuna çıkıyorduk. Görünen buydu.

Fakat göz ardı edilemeycek farklı bir grup daha vardı futbolla ilgilenen. Gerektiğinde halkı kışkırtan, basit bir yengiyi kahramanlık destanı olarak lanse eden, samimi olup olmadıkları kesinlikle anlaşılamayan, haris, gözü dönmüş bir spor muhabirleri güruhu! Bunların içinde özellikle Sabah'ın spor sayfasını yapanlar klasik alaturka anlayış ve Malkoçoğlu, Cem Sultan mantığıyla davranmakta ısrar ediyorlar hâlâ. Bakın şu manşetlere: *''Deliye döndüler.''* Almanya'yı 1-0 yendik ya, *''Bunun keyfi bu kadar az çıkarılmamalı''* diye düşündüklerinden olsa gerek güzel bir yazı döşemişler okuru daha da gaza getirmek için. Beckanbauer ve Vogts'un yorumlarını koymuşlar. Rivayete göre Bild gazetesi ve ARD televizyonu Avrasya maratonuna katılanları Almanya galibiyetine sevinen halkın gösterisi olarak algılamış. Gülünmez mi şimdi buna?

Galibiyete bakış açısı bu Sabahçıların. Finlandiya'ya yenildikten sonra ne yapmışlar peki ona bakalım? Aynı sayfada ilk haber: *''Ahımız tuttu! Bizi 3-1 yenen Finliler dün sabah otelde birbirine girdi.''* İçkiyi fazla kaçıran futbolcular sille tokat birbirlerini feci şekilde dövmüşler. Buradaki mantığı görüyor musunuz? *''Ey okur''* demek istiyor Sabah'ın fantastik muhabirleri, *''Yenildik ama bakın onlar da şaşkınlıktan birbirlerini haşat ettiler.''* Kaç bin yıllık aşağılık kompleksinin süzülüp de günümüze gelmesidir bu?

Bitmedi. Aynı sayfada bu kez, bize göre de hatalı maç yöneten Çek hakemle ilgili bir haber var. Başlık: *''Vay Şerefsiz Krondl!''* Tipik bir Kasımpaşa sendromu devrede yine. Haberi okumaya devam ediyoruz. *''... Çek hakem, 1997 Eylülü'nde Bulgaristan, Rusya karşılaşmasında konuk takımın 3 penaltısını yiyerek UEFA'dan bir yıl ceza aldı. Krondl'un ayrıca kadınlara çok düşkün olduğu ve her maçtan sonra âlem yaptığı, Alman kulüpleriyle de çok yakın ilişkiler içine girdiği ileri sürüldü.''*

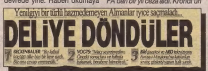

Sonuçta galip de gelsek, yenilsek de bu ayranı kabarmış spor yazarlarını durdurmak imkânsız. Millet de yatkın nasıl olsa! Öyle olmasa herhangi bir Avrupa takımıyla yapılan maçta galip gelindiğinde *''Ne Mutlu Türküm Diyene''* diye çığlıklar atılır mı?

Bay Ertuğrul Özkök pazar günleri *''light ve soft''* yazılar yazıp kendisini de eğlendirir, okurunu da. Buna kimsenin itirazı yok. Ancak 19 Ekim günü, tüm çalışanlarda görülen *''pazartesi sendromu''*na yakalanmış olacak ki Pinochet'le Castro'yu aynı kefeye koymuş. Bakın ne diyor: *''Birinin adı Pinochet... Şili'yi 17 yıl yönetmiş faşist bir diktatör. Ötekinin adı Castro. Küba'yı 40 yıla yakın süredir yöneten diktatör. İkisinin arasında fark var. Biri faşist bir diktatör. Öteki ise komünist. Biri Şili ekonomisini 17 yılda düze çıkarmış. Öteki Küba'yı 40 yıldır dünyanın en geri ülkelerinden biri olarak tutmayı başarmış. Şimdi biri Londra'da tutuklanıyor. Öteki Portekiz'de ödüllendiriliyor. İkisi de İspanyol kültürünün egemenliğindeki ülkelerde devlet yönetmiş. Bütün bunlardan Pinochet'yi savunduğum sonucunu mu çıkaracaksınız. Asla... Ne onu, ne ötekini savunuyorum. Karşı çıktığım tek şey bu uluslararası ikiyüzlülük. Ajanslardan gelen haberleri okuyorum. Şili de halk bayram yapıyormuş. Peki bayram yapıyormuş da, yıllardır neden kendileri tutuklayıp kodese tıkmamışlar? Gerekçe hazır. 'Anayasa izin vermiyor. Pinochet anayasayı buna göre hazırlamış.' Bunların hepsi masal. Bunların hepsi palavra, sahtekarlık, riyakarlık. Avrupa güya uluslararası bir siyasi içtihat yaratıyor. Ben bir başka ülkenin diktatörünü yakalarım demeye getiriyor.''*

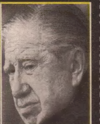

Neresinden tutalım şimdi bu görüşlerin. İspanyol hükümetinin istemiyle İspanyol vatandaşları katlettiği gerekçesiyle Londra'da tutuklanan Pinochet, sıradan bir diktatör mü? Hele Castro ile nasıl kıyaslanır? Bay Özkök hangi yaş bunalımını yaşıyor. Kimileri ukalaca bulsa da lise dönemi bilgilerimizle bazı şeyleri hatırlatalım. Ve elbette biraz da yorum katalım içine.

1- Castro faşist bir generali arkadaşlarıyla birlikte alaşağı edip ülkesinin başına geçerken Pinochet Amerika'nın da yardımıyla seçimle işbaşına gelmiş Allende'yi devirdi. O Allende ki makamında, elinde silahıyla bekledi. Faşistler karşısında eğilmedi ve çarpışarak öldü.

2- Büyük şair Pablo Neruda'nın ülkesi General Pinochet'nin yaptığı darbe sonucunda 17 yıl boyunca kan ağladı; binlerce insan katledildi, yok edildi. Daha darbenin ilk günlerinde stadyuma doldurulan bir sürü devrimci, Şilili şarkıcı Victor Jara'nın gitarıyla coşmuşken azgın askerler işin içinden çıkamayıp şarkıcının ellerini kollarını keserek nasıl vahşi olduklarını kahıtladılar.

3- Küba'nın ekonomisi kötüyse bunun bir nedeni Sovyetler'deki rejim değişikliği ise diğeri habis Amerika'nın uyguladığı ekonomik ambargodur. Ekonomik sistemlerinin bozuk olduğunu Küba Maliye Bakanı da kabul etti geçen yıl, ancak halk neyin ne olduğunu bildiğinden Castro'ya arkadaşlanıymış gibi seslenmeye devam ediyor. Castro onların gözünde diktatör değil, *''Fidel''*dir ve Che'nin arkadaşıdır. Bir başka özelliği de Castro'nun tüm devrimcilere saygı göstermesidir. Bugün Küba'da Atatürk heykelinin bulunması, bunun en incelikli ifadesidir.

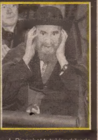

4- Pinochet tutuklandığında Şili'de halk bayram yapıyormuş. Neden acaba? E. Özkök bunu anlayamıyor. Ona göre bir ülkede ekonomi iyiyse halkın hiçbir şeyden şikâyet etmeye hakkı yoktur. Anlayamadığı ise şu: Özgürlük ve paylaşma duygusu *''para''*dan daha önemlidir. Küçük bir örnek: Küba'da sağlık hizmetleri bedavadır. Hükümet halkının üzerine titrer. (Yıllar önce Küba'da optik nörit hastalığı başgösterince her eve kutu kutu B vitamini ilaçları dağıtıldığını biliyoruz.)

5- *''Halk niye kodese tıkmadı Pinochet'i''* diye soruyor Bay Özkök. Ve cevaplıyor: *''Darbeciler anayasayı ona göre yapmışlarmış.''* Buna şaşırıyor Bay Özkök! Oysa darbe görmüş her ülkede, tüm darbeciler kendilerini korur. Bizdeki 15. maddeden de mi haberiniz yok Bay Özkök!

6- Uzatmayalım. Kısa hatırlatmalar ve yorumlarda bulunduk. Politik analizleri bu işin erbaplarına bırakıyoruz. Ve Bay Özkök'tekinin, Castro'ya karşı bir kin değil, sosyalizme karşı bir kin olduğuna inanıyoruz. Vicdanı kaç yerinden kanıyor acaba?

YAVUZ'U KAÇIRMAK İSTEYEN ŞAİR

1938 yılının temmuz ayında, bir gece, Galata Köprüsü'nden ayrılan bir motor, Marmara açıklarına doğru dümen tutar. Motorun nereye vardığını **Radi Fiş**'den öğreniyoruz: *"Birkaç saat sonra motor 'Erkin' denizaltısına yanaşıyor. Erkin o esnada Marmara'nın Anadolu yakasında, Erdek limanında açık denizde beklemekteydi."*

Rus yazar, bir şairin yargılanmak üzere götürüldüğü Erkin'i, kitabında denizaltı olarak tanıtır. Oysa Erkin, bir denizaltı değildir. Radi Fiş'in, **Nâzım Hikmet**'in yaşantısını kaleme aldığı *"Nâzım'ın Çilesi"* adlı eserinde böyle bir yanılgıya düşmesinin nedeni, Erkin'in denizaltı destek gemisi oluşudur. Bu tür gemiler, denizaltıda görev yapan mürettebata yardımcı olmak amacıyla kullanılırlar.

Nâzım Hikmet, ölümünden önce yazmış olduğu son kitabı olan *"İşte Böyle Laz İsmail"*de, Erkin gemisinde yaşadıklarını anlatır. Savcı **Şerif Budak**'ın, romanın kahramanı **İsmail**'e söylediklerini kendisine uygulanan senaryonun nedenini yansıtır okura: *"Sonra Şerif bey çok beyaz dişlerini kurşun kalemi ile karıştırarak: - İsmail, dedi. İkimiz de kendi sahamızda kaşarlanmış herifleriz. Ferhat'la hücre kurup kurmadığını, farkındasın kaçtır soruyorum. Kurmadığına da çoktan kanaat getirmiştim. İş bunda değil. Almanlarla beraber harbe gideceğiz. İngilizlerden Musul'u, Ruslardan Batum'u, Fransızlardan Halep'i alacağız. Anladın mı? Temizlik lazım. İşe sizden başlayıp İngilizcilerde bitireceğiz. Bir de bakarsın, **İsmet Paşa** ile buluşursun."*

Orduyu isyana teşvik suçuyla yargılanan Nâzım, gemide bulunan tek tutuklu değildir: *"Nâzım'ın bu gemide olabileceğine ihtimal bile vermiyordum. Bir gün muhafızlar arasında koridordan geçerken, bir kamaranın açık kapısından Nâzım'ım paltosunu ve şapkasını gördüm. Onun da buraya getirilip ifadeye çağrıldığını anladım. Bir bahane bularak yine koridordan geçmek için izin aldım, muhafızımla konuşuyormuşum gibi yaparak. Nâzım'a haber vermek için, tevkif edilenlerin adlarını sıralamaya başladım. Ben kendisini ancak tahkikat bittikten yirmi otuz gün sonra görebildim."*

Kapı aralığından gördüğü palto ve şapkayla Nâzım Hikmet'in de Erkin gemisinde olduğunu anlayan, **Kemal Tahir**'den başkası değildir!..

Erkin'in daracık merdivenlerinden aşağıya indirilen Nâzım, yüz bir basamak sayar. Konulduğu karanlık odayı tanıyabilmek için ellerini kullanır. Dokunduğu eşyalardan, bulunduğu yerin geminin ambarı olduğunu anlar. İçerisi çok sıcaktır. Ceketini, gömleğini, pantolonunu çıkaran şair, iç çamaşırıyla kalır. Kapıda beliren askerlerin kendisini sorguya götüreceğini sanır. Kıyafetini yeniden giyinir terli bedenine. Issız güverteye çıkarlar. Geminin küpeştesine geldiklerinde tüfek mekanizmalarının sesini duyar arkasında. Geri döner ve üstüne çevrili namlular ile karşılaşır. **Mustafa Suphi**'yi düşünür o an. Koşarak gelen bir subayın, arkadaşının kulağına bir şeyler söylemesinin ardından namluların indirilmesiyle derin bir nefes alır.

Sintine ambarına geri götürülen Nâzım, bulduğu ilk fırsatta bir mektup yazar: *"Karıcığım, başıma gelen bu felaketlere ne diyeceğimi şaşırdım. Yegâne tesellim, günün birinde suçsuzluğumun meydana çıkacağıdır. Daha fazla ne yazayım? Keder ve hasret içindeyim. Rica ederim bu mektubumu aldığın gün derhal cevap yaz. Şimdi biricik sevincim senden gelecek mektubu okumaktır."*

Bernard Shaw, mektup adresi olarak şunu söylerdi: *"Adresim: Bernard Shaw, Sosyalist, Londra"*... Sosyalist düşüncelerinden dolayı yargılanan Nâzım Hikmet ise mektubun sonunda şunları yazar: *"Adresim: Nâzım Hikmet. Erkin gemisi. Polis Bürosu vasıtasıyla. Siliviri."*

Askeri Ceza Kanunu'nun 94. maddesine göre yargılanan şair 28 yıl, 4 ay, 14 gün ceza alır. Karar, Zafer Bayramı dolayısıyla gemilerin rengarenk bayraklarla donatıldığı, ışıklandırıldığı 29 Ağustos 1938'de, Erkin gemisinde okunur. Mahkemenin bir gemide yapılmasının nedeni, Nâzım Hikmet'in isyana teşvik ettiği ileri sürülen öğrencilerin Heybeliada'daki Deniz Harp Okulu'nda okumalarıdır. Söz konusu öğrencilerden yalnızca **Ömer Deniz,** savcının isteği doğrultusunda yalan ifade vermiş, sonra ifadesini geri almıştır. Radi Fiş, Nâzım'ın hayatını anlatan eserler arasında en niteliklisi olan kitabında, kararın okunduğu yeri *"Erkin denizaltısı üssünde"* diye belirtir. Bu da bir başka yanılgıya sürükler okuru. Erkin denizaltı olmadığı gibi bir *"üs"* de değildir.

16 Ağustos Salı günü İstanbul'a gelen gemide şunları yazar Nâzım: *"Karıcığım, Haydarpaşa önlerine geldik. Gözlerimin karşısında seninle beraber dolaştığımız yerler. Yüreğim kederli, yüreğim sevinçli..."*

Şairin, bir zamanlar özgürce gezindiği kıyılarda onun açıkta demirli gemide olduğunu bilen bir çokgenç yazar gezinmekte, kendisini bir anlık da olsa görebilmek umuduyla gözlerini Erkin'in güvertesinden ayırmamaktadır. Kadıköy sahilinden Nâzım Hikmet'i Erkin gemisinde görebilmeyi başaranlardan biri de **Vedat Günyol**'dur.

Bursa hapishanesindeki mahkûmlar, Nâzım Hikmet'i birbirlerine göstererek fısıltı halinde konuşurlar: *"Yavuz zırhlısını Ruslara kaçıracakmış!.."*

SUNAY AKIN

▶ Çankaya Belediyesi'nin Cumhuriyet'in 75. yılı nedeniyle astığı "Atatürk afişleri" Melih Gökçek'in zabıtaları tarafından toplanıp yırtıldı!..

▶ "Türk gibi kuvvetli" olsun, "Türk gibi işbir
Dünya nüfusunun kapitalizme bağlı olma
hazırlanıyor. Rusya'da kamulaştırma başl
piyasaların emrinde IMF'nin acı reçeteler

▶ Dinci basın, laikleri "bir kısım çevreye"
hedef göstermeyi yayın politikası haline

...iyet'in 75. yılı
...Melih Gökçek'in
...dı!..

İsim babası Katoz Hayri

- Merhaba Hayri Bey.
- Buyur kardeş, ne vardı.
- Yaa ağbi, biz kasetlere çok ayıp filmler çekip satıyoruz. Ama bu kasetleri satarken de çok utanıyoruz. Bu filmlere bi isim bul da, satarken onu kullanalım, dedik.
- Nası bişey bu filmler?
- Kadınlar, erkekler çırılçıplak... Bir görsen, rezillik... Herkes ait aita üst üste... Açık saçık ne ararsan var...
- Hadi yaa... Bi getirseydin de göreydik. Ona göre bi isim verirdik.
- Aman, çok ayıp şeyler. Erkeklerin pipisi gözüküyor. Kadınlar desen... Ay neyse... Zaten hepsinin poposu hep açıkta.
- Poposu mu? Hmmm... Popo deyin bu filmlere.
- Ama popo da çok ayıp olur.
- O zaman bir harf değiştirelim, poro deyin.
- Yani o bile, bana sanki çağrıştırır gibi geliyor. Allah korusun bir dilimiz sürçse, al sana yine popo.
- Durun, ben araya bir harf daha sokayım da içiniz rahat etsin. Siz en iyisi porno deyin bunlara. Kimsenin aklına öyle ayıp şeyler gelmez.
- Porno... Porno... Gerçekten çok güzel oldu. Kimse anlamayacak ne yaptığımızı... Çok müteşekkiriz size Hayri Bey. Çok sağolun.
- Ne demek canım, işimiz bu. Yalnız bir ara geçerken şu kasetlerden bir iki tane bırakın da bir inceleyelim bakalım, nasıl oluyormuş şu porno olayı.

▶ **Karanlık kaset furyası bitmiyor... Sistemin "B Yüzünü" şaşkınlıkla dinlemeye devam ediyoruz!..**

▶ **"Türk gibi kuvvetli" out, "Türk gibi işbirlikçi" in! Yeni Dünya Düzeni çatırdıyor! Dünya nüfusunun kapitalizme bağlı olmayan 2/3'ü serbest piyasadan uzaklaşmaya hazırlanıyor. Rusya'da kamulaştırma başlarken, Türkiye hâlâ uluslararası mali piyasaların emrinde IMF'nin acı reçetelerini uygulamaya çalışıyor.**

▶ **Şili'nin eski diktatörü Pinochet, tedâvi için gittiği İngiltere'de tutuklandı!..**

...ir kısım çevreye"
...politikası haline getirdi!

Alternatif Halk Şiiri Antolojisi

• **Necati Kerpeten** adlı pastacının, çift okeyle oynadığı zamanki hissiyatını anlattığı şiirdir:

İki okey birden geldiğinde elime
Coşku olur içimde, tat yayılır dilime
Okeyler var ise bitmek ne kelime
O an kendimi leopar sanırım!

İki okey gelirse biterim mutlaka
Gözüme daha hoş görünür ıstaka
Ve hatta cennet olur köhne mıntıka
O an kendimi Jaguar sanırım!

Necati der ki, hey hey ki hey
Bu oyunda galip olmak güzel şey
Fakat gelirse elime iki sahte okey
O an kendimi bir kedi sanırım!

• **Buse Patista** adlı fotomodelin katıldığı bir maskeli balo için yazdığı şiirdir:

İlginç bir geceydi, neşem de vardı
Vampirella maskesi iyi karardı
Bu tip eğlentiler gönlüme yarardı
Fakat sonu kötü oldu, neyleyim!

Zagor maskeli biri yanıma yanaştı
Baltasıyla taciz ederek sırnaştı
O esnada Çiko maskeli tip yaklaştı
O beni kurtarır sandıydım, neyledim!

Buse der, çok yaman ikiliydiler
Şakayla karışık her yanımı elediler
Baloyu da bana zehir ettiler
Tanıyamadım, maskeliydiler, neyleyim!

• **Serkan Keltilki** adlı öğretim üyesinin casus olma isteğini dile getirdiği şiirdir:

Keşke gizli saklı olsaydı işim
Sıklaşsaydı yurtdışına gidişim
Prag'da bir belgeyi teslim edişim
Gözümün önüne gelir, dalıveririm!

Kod adım mesela Sarı Sansar olsaydı
Her bilgiye ulaşmak benim için kolaydı
Bilgisayarıma komple rakam dolaydı
Diye düşünüp düşünüp dalıveririm!

Serkan der ki, olayım suspus
Desinler ki ne müthiş bir casus
Çünkü gizem en önemli husus
Fakat sadece hayallerimde dalıveririm!

Şakası bile komik...

B.BAYRAM.

Eski adıyla Ayşen yani adıyla Dilara; medyatik olmak için kaset çıkarmaya karar verir; bunun için Şeyettin beyin dahiyane bir fikri vardır, genelevde klip çekmek... Yani işler şakattır, Dilara klip çekimi için büroya gelir.. Tabi ki Bağcılar minübüsüyle...

AY ŞEYETTİN, AĞBİ BU HERİF KİM BE...

KENDİSİ SENİN SPONSORUN OLACAK BEYEFENDİ JAPON TOKYOLARININ SAHİBİ...

SAKIN BİR APTALLIK YAPMA, HERİFİ KAFAYA ALANA KADAR CANIM ÇIKTI.. KLİBİN MASRAFLARINI KARŞILAYACAK, KASETİN KAPAK ÇEKİMİ MASRAFLARINI DA VERİCEK...

SİZLERİ TANIŞTIRAYIM POP DÜNYAMIZIN YENİ STARI DİLARA...

VE JAPON TOKYONUN SAHİBİ GÜNERİ GONCAGİL BEY EFENDİ...

MEMNUN OLDUM DİLARA HANIM. SÖYLENENDEN ÇOK DAHA JANTİYMİŞSİNİZ...

KERRANEDE KLİP PROJEMİZ İÇİN SÖZLEŞME İMZALAYACAĞIZ...

AY ŞEYETTİN AĞBİ BARI GENELEV DE... ÖYLE PAT DİYE, İÇİM Bİ TUHAF OLUYO...

SEN NE İSTERSEN ONU DERİM BİR TANEM, İSTERSEN KÖTÜ EV BİLE DERİM, HAYDI SİZ YUKARI BÜROYA ÇIKIN BEN GELİYORUM...

SANATA YAPTIĞIMIZ BU KATKILARDAN DOLAYI TEŞEKKÜR EDERİM...

EDERSİN... EDERSİN...

LOVE STORY

AA!.. BURASI NASIL BÜRO?. SADECE YATAK VAR, DEĞİL Mİ GÜNERİ BEY...

GÜNERİ BEY GÜNE...Rİ BEY?.

NIHAA!

AMA... AMA... SİZ NEDEN ÇIPLAKSINIZ VE... O... O ÖNÜNÜZDEKİ ŞEY NE?. YANİ NİYE ÖYLE?. VE NASIL OLUR... HANİ KLİP ÇEKİCEKTİK..?!

ÇEKİCEEZ...

AMA BEN DAHA HİÇ KLİP ÇEKMEDİM, ŞEYİM YANİ...

BİLİYORUM ŞEYETTİN SÖYLEDİ ZATEN, BEN DE SADECE DAHA ÖNCE KLİP ÇEKMİYENLERİ ŞEYEDERİM, GEL HAYDİİİİ...

SANA ÖYLE BİR KLİP ÇEKİCEM Kİ METE ÖZGENÇ'İN AĞZI AÇIK KALACAK...

HNG

KLİP ÇEKİLDİ GALİBA!...

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

NE KİMSE SORAR HALİM PTÜLİK NE HALDEN ANLAYAN BULUNUR

MENEMEN

12. MART

KUBİLAY

KANLI PAZAR

KAHRAMANMARAŞ

MC

D.P

2 TEMMUZ 1993 SIVAS

12 EYLÜL

MUAMMER AKSOY

TURAN DURSUN

ÖZALİZM

BAHRİYE ÜÇOK

UĞUR MUMCU

HADDE ORDAN ASIL CUMHURİYET DEVRİMİNE YAPILAN ZULÜM 50 YAŞINDA..!

TÜRBAN ZULMÜ 75 YAŞINDA...

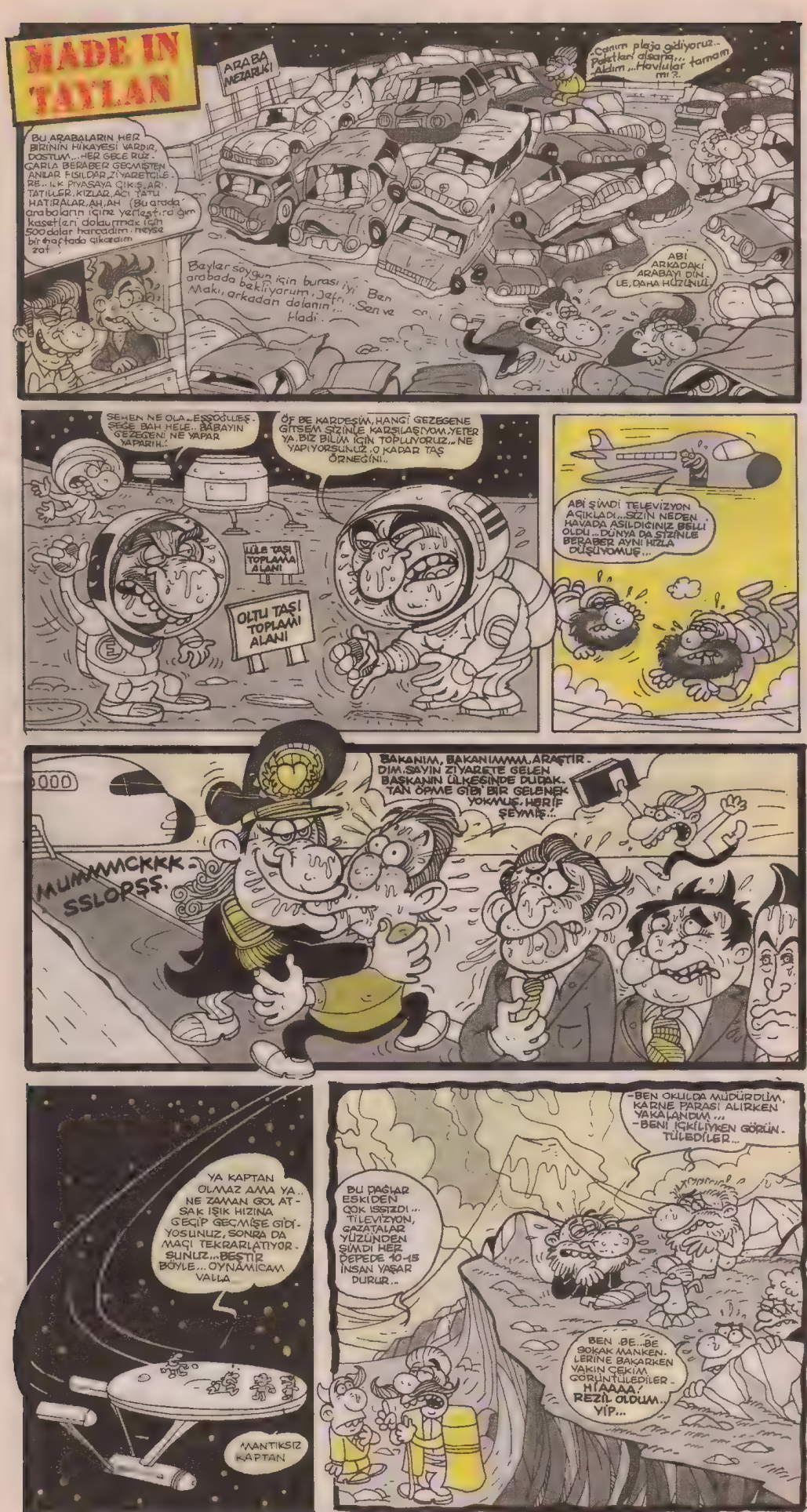

fiko'nun sarkacı

HER ŞEY BİR ŞEY GİBİDİR

■ ***Balığa gitmek, seçime gitmek gibidir.*** Her seferinde yeni büyük umutlar beslersin. Heyecanla beklersin. Ama sonunda yine işe yaramaz şeyler çıkar. Hayal kırıklığı içinde evine döner, belki bir daha sefere diyerek başını öne eğersin.

■ ***Devlet ihalesi, çorap gibidir.*** Herkese uyduğu için, kimse ayağına gelen fırsatı kaçırmak istemez. Zaten işin kokusu da sahibini bulup kullanılmaya başladıktan sonra çıkar.

■ ***Sırt çantaları, anneler gibidir.*** Size yaptığı yardımlar yanında, siz ne kadar sırtınızda taşısanız, ona değer. Zaman zaman onu bir kenarda bıraktığınızda bile sesini çıkarmaz.

■ ***Çikolatalı gofret, Fazilet Partisi gibidir.*** Üstü kaplı olduğu için dış görünüşü insanı yanıltır. Saf çikolata sanırsınız, ama gerçeği ancak içinin tadına bakınca anlarsınız.

■ ***Ampuller, Türk aydınları gibidir.*** Etraflarını aydınlatabilmeleri için kendilerinin yanması gerekir.

■ ***Pencereler, kanunlar gibidir.*** Özgürlükleri kısıtlamıyor, engellemiyor hatta özgürlük sağlıyor gibi gözükürler. Ama hareket etmek istediğinizde, sizi engeller, ancak belirli çerçevelerde hareket etmenize izin verirler.

■ ***Bulutlar, siyasetçiler gibidir.*** Kimisi Erdal İnönü gibi bembeyaz gelir geçer, ama tarlalara hiç yağış da bırakmaz. Kimisi de Süleyman Demirel gibi kara bir kâbus gibi geldi mi gitmez. Üstelik öyle bir yağar ki, tarlaları sel alıp götürür, berbat eder.

■ ***Âşık olmak, yağmura yakalanmak gibidir.*** Tek düşündüğün şey, içine düştüğün durumdan bir an önce nasıl kurtulacağındır.

■ ***Yeni Meclis salonunda yapılan oylamalar, atari salonunda dövüş oyunu oynamak gibidir.*** Her şey elektroniktir, tuşlarla otomatik olarak falan hallediliz, ama yine de sonucun iyi olup olmayacağı büyük ölçüde şansa kalmıştır.

FİKRET DEKLER

KÜÇÜK KIRMIZI KADIN

Altay - Sencer

Hasta yoğunluğunun fazla olduğu bir öğleden sonra gördüm o kadını. Başörtüsünün altından tel tel alnına düşmüş simsiyah saçları, solgun sarımış yüzü, kurumuş-kanı çekilmiş dudakları ve acılı gözleriyle yavaş yavaş girdi kapıdan. Yanındaki genç köylü sımsıkı koluna girmemiş olsa, belki de yere yığılacaktı; o denli halsiz görünüyordu.

Hastayı muayene masasına yatırmalarını istedim. Kocası olduğunu düşündüğüm genç köylü, kırılacak bir eşya taşıyormuş gibi, özenli bir şekilde usulca oturttu kadını masaya. Şikayetinin ne olduğunu sordum. Cevapladı.

ATEŞİM VAR. ON GÜNDÜR ÖKSÜRÜYORUM. NEFESİM KESİLİYOR.

Arada lafa onlarla beraber gelen yaşlı adam da karışıyordu.

HER GECE SIRILSIKLAM OLUYOR TERDEN. SABAHLARA KADAR UYUMUYOR.

Kadını muayene etmeye başladım. Akciğerlerinde normalden fazla sesler vardı. Boğuk bir rüzgâr esiyordu içinde; sesler kabalaşmıştı. Vücudunun dokunduğum her yeri ateş içindeydi. Teşhisten emin olmak için bir film çektirmeye karar verdim. Ancak o tarihte o Doğu ilçesinde devlet hastanesi olmasına rağmen film cihazı yoktu. Hastayı ya 1,5-2 saat mesafedeki kente sevk edecektimya da sağlık ocağı yakınındaki Verem Savaş Dispanseri'ne film için ricada bulunacaktım. İkincisini yaptım.

ALO! VEREM SAVAŞ DİSPANSERİ Mİ?

Yaşlı adam çıkmamıştı. Kapıyı kapatıp yanıma geldi.

HASTANIN DURUMU NASILDIR DOKTOR BEY?

ÇOK ÖNEMLİ BİR ŞEY DEĞİL. AMA TEDAVİSİ BİRAZ UZUN SÜREBİLİR.

Söylediklerimden pek hoşnut kalmamıştı. Yüzü asıldı ve kalın çerçeveli gözüklerinin altındaki pörsümüş gözleri dalgınlaştı. Sırada birçok hasta vardı, bu yüzden yaşlı adama dışarıya çıkmasını rica ettim.

Genç kadın geldiği gibi, yine yanındaki köylünün yardımıyla ve küçücük bitkin adımlarla yavaş yavaş çıkıp gitti.

Çıkmaya hiç niyeti yoktu. Aniden sordu:

YARIN KONYA'YA GİDECEĞİZ DE... BİRAZ KENDİNİ TOPARLAYABİLİR Mİ, YARIN YOLA ÇIKABİLİR MİYİZ ACABA?

NE İŞİNİZ VAR YAHU KONYA'DA! SANA KIZIN HASTA DİYORUM AMCA!

Sitemkâr konuşmamın etkisi olmuştu. Bir an sessizleşti. Sonra suçluymuş gibi kaşlarını kaldırarak ve gülümsemeye çalışarak konuştu.

DOKTOR BEY, İKİDE BİRDE KIZIN DEYİP DURUYORSUN, O BENİM KIZIM DEĞİL KARIMDIR. BİZ KONYA'DA OTURUYORUZ. KADINI BİR SENEDİR GETİRMEMİŞTİM KÖYÜNE. GELİP ANA-BABASINI, KARDEŞLERİNİ GÖRSÜN İSTEDİM. YARIN DA DÖNECEKTİK. BENİM DE İŞLERİM VAR KENDİ KÖYÜMDE. EKİP BİÇME İŞLERİ...

Yaşlı adamın kurşun gibi lafa girip anlattıkları karşısında afalladım. Nasıl olur? Altmış yaşının üstünde Konyalı bir köylü ile Doğu'nun toprak damlı, sarı samanlı, bol tandırlı, bol tezekli köyünden yirmisinde bir genç kız ve bunlar evliler! Hiçbir şey demedim. Yaşlı adama, kadının bu halde yola çıkamayacağını kesin bir dille anlattım. İkna olmuştu bu kez.

PEKİ! ÇOK SAĞOL DOKTOR BEY! BEN GİDİP Bİ FİLM DURUMUNA BAKAYIM.

Olayı bir türlü aklım almamıştı. Kapıda görevli, oranın yerlisi müstahdemi çağırıp bu işin ne olduğunu, nasıl olduğunu merak ettiğimi söyledim. Anlattı.

OHOOO! BU ÇOK OLUR BİZİM BURALARDA DOKTOR BEY. YILIN BELİRLİ ZAMANLARINDA AFYON'DAN, KONYA'DAN, DENİZLİ'DEN FİLAN BÖYLE YAŞLI KÖYLÜLER GELİR. BU İŞİ BİLEN ARACILARIN YARDIMIYLA KÖYLERİ DOLAŞIRLAR. SONRA BİRAZ PARA SAYIP BİR KIZ ALIP GİDERLER.

Devamı arka sayfada

Dinozor

Başlangıç 13. sayfada

Bunları dinlediğimde garip bir sıkıntı başladı içimde. Kızın babası sandığım o yaşlı adama gereksiz ve anlamsız olduğunu bilmeme rağmen öfke duymaya başladım.

Yarım saat sonra, hasta kadın bedenini bir yerlere bırakmak istermiş gibi, ayaklarını sürüye sürüye, yine o genç köylünün kollarında çıkıp geldi. Getirdikleri filme baktım. Ağır bir bronşit geçiriyordu.

İlaçlarını yazıp gerekli tavsiyelerde bulundum.

İSTİRAHAT ETMESİ DE ŞART!

Yavaş yavaş toparlanıp sessizce çıkıp gittiler odadan. Çıkarken bir ara gözüm genç kadının yorgun yüzüne takıldı. Aklımdan, onun bir zamanlar tozlu topraklı saçlarıyla, çatlaşmış kırmızı yanaklarıyla, kirli entarisiyle ve masum gözleriyle kendi köyünün dikensiz telsiz topraklarında oyunlar oynayan küçücük bir çocuk olduğu geçti. Şimdiyse satılmıştı. 1988 yılındaydık, yeni bir yüzyıla iki-üç adım kalmıştı. Bu küçük kadın, benim zavallı yüzyılımın ürkek bir kölesiydi. Çaresizliğin yaşam biçimi olduğu insan tuzaklarıyla dolu bir diyarda yüreğini kapana sıkıştırmışlar ve tarihi de insanları gibi yapayalnız bırakılmış bir topraktan koparılıp ruhuna yabancı bir yolculuğa çıkarmışlardı.
Hayat basit hüzünlenmelere yer vermeyecek denli sahici ve vahşiydi. Her insanın bir rengi vardır. Bu küçük kadınınki kırmızıydı. Kan kırmızısı!..

BİTTİ

SERKAN ALPAY

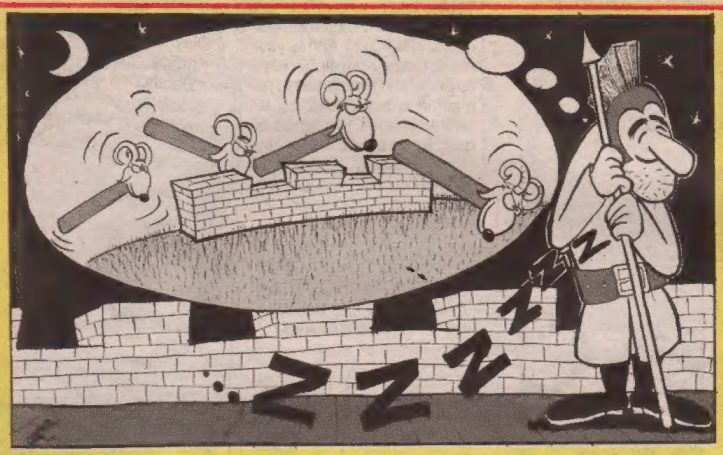

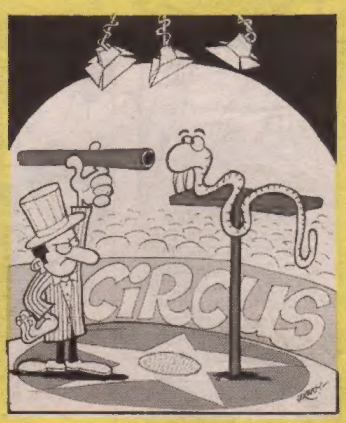

ÖSS Deneme Sınavı / BİYOLOJİ - İNGİLİZCE

1 Çokbacaklıların (Kırkayaklar da diyebiliriz) solunum sisteminde hipertonik damarların helezonik bir ivme yapmasıyla oluşum gerçekleşir. Buna karşın azbacaklılarda (bacağı kopmuş sinekler, vs.) tepkime meydana gelebilmesi için kepeksel beyin çeperinin günaşırı zonklaması şarttır. Biyolojide bu ayrıma ne denir?

a) Hatalı Solunum
b) Aortezyen Kuyusu
c) Pingeralla
d) Moleküler semplastik
e) Hiçbiri

2 Fransız biyolog Pierre Salomanje (1847-1957) açıkça görülebileceği gibi 110 yıl yaşamış değerli bir ağbimizdir. Salomanje'nin bu uzun ömrünü domuzlardan damıttığı genlere borçlu olduğu iddiası, bizzat bilim adamının kardeşi Jean Paul Salomanje (1850-1965) tarafından ortaya atılmıştır. Yaklaşık 45 yıl hiç konuşmayan bu kardeşin babaları Hanry Salomanje (1820-1998) tarafından barıştırılmaları hangi genetikbilimcinin yazlığında gerçekleşmiştir?

a) Sir Herbert Tifturuk (1835-1848)
b) Walter Ali Clever (1857-1961)
c) Luciana de Kukulato (1794-1905)
d) İbn-ül Sezai (1645-1759)
e) Hepbiri

3 Bir sofradaki bezelye tanelerinin büyük çoğunluğu dominanttır. Bu bezelye yemeği, resesif pirinçlerin fazla olduğu bir tabak pilav ile yendiğinde tansiyon bundan etkilenmez. Tansiyonun reaktivite olması için dominant-yoğun bezelyeyi neyle beraber yemek gerekir?

a) Bir tas has hoşaf
b) Bir tas normal hoşaf
c) Zeytinyağlı beyaz peynir
d) Kızarmış ekmek kadayıfı
e) Hepsi

4 Sinir sisteminde kan dolaşımı genellikle yukardan aşağı doğru olur. Asabi kimselerde ise bunun tersine rastlanır. Sinsi insanların sinir sisteminde kan dolaşımının görülememesi ya da çok ender görülmesi olayına ne denir?

a) İletki kaosu
b) Altın anatahtar güdüsü
c) Rummenige denklemi
d) Ekose sistem bütünü
e) Hepsi de doğru, hepsi de yalan!

5 *"I will going to Barcelona. Because my uncle is an engineer and he lives in Barcelona."* cümlesini söyleyen Oya olduğuna göre aşağıdaki cümlelerden hangisi doğrudur?

a) Oya'nın amcası yengesini dövdüğü için İnterpol tarafından aranan bir kişidir
b) Oya bir matine (sinema makinesi) mühendisi ile nişanlıdır
c) Oya, Barcelona'da orta saha oyuncusudur
d) Oya'nın dayısı Burdur'da askerdir
e) Nothing. (Hiçbiri anlamında)

6 - Waoow Selma, hello.
- Hello, But who are you?
- I'm a butterfliy exper. My name is Turna.
- What is Turna?

Yukarıdaki diyaloğun devamına hangi cümle gelmelidir?

a) Turna is a bird
b) Turna is wrong, my true name is Tuna!
c) Oh, Selma, you like rock, really!
d) I'm Sorry, I'm going to five o'clock tea!
e) All together. (Hepsi demektir)

7 *"Necdet is fat. He is an artist and eats two table spaggetti every morning. Becouse his bady want maximum calori."* Yukarıdaki parçanın en güzel çevirisi aşağıdakilerden hangisidir?

a) Şişman sanatçı Necdet, sabah sabah dayanıyo makarnaya, sonra da "su içsem yarıyo" diyo, ne iş?
b) Necdet son zamanlarda çok artizleşti, iki tabak spagettinin lafını etmiş Kel'in yerinde!
c) Necdet şahane çocuktur ama kendine hiç bakmıyo imansız!
d) Olağanüstü kalori almaktan haz duyan şişko sanatçı Necdet'i buralarda gördünüz mu?
e) Yeri gelir, hepsi olur!

8 *"Black Wednesday"* ne demektir?

a) Çarşamba'yı sel aldı
b) Karakartal
c) Çarşamba, halk günüdür
d) Her yer karanlık
e) Kara Çarşamba.
(Doğru yanıt budur!)

(Haftaya Fizik ve Felsefe!)

S. Gürpınar

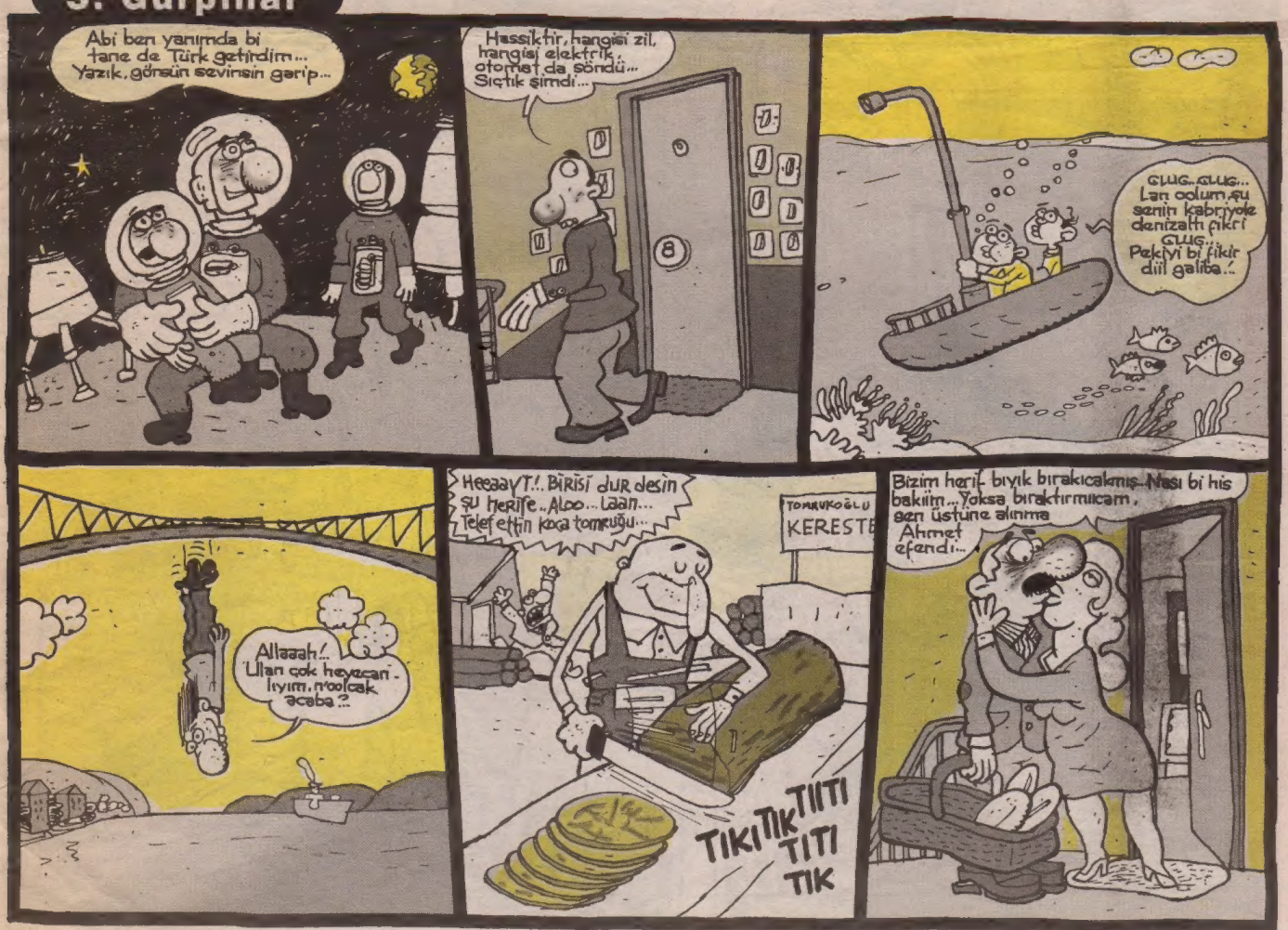

ANA MUHALEFET DERGİSİ
Dinozor

Televizyon kanallarında "titreşimli sanatçı" Azer Bülbül taklitlerinin ardı arkası gelmiyor!

SİYASETTE DE AZER BÜLBÜL MODASI!